

САЛАМАНСКОТО ГРОЗДЕ

Превод от италиански: Иван Тонкин, 1999

chitanka.info

Живял някога един крал, който имал необикновено красива дъщеря за женене. Неговият съсед, също така крал, имал трима млади сина. И тримата се влюбили в принцесата.

— За мен и тримата сте еднакви — казал на братята бащата на принцесата. — Затова не мога да отдам предпочитания на никого. Но за да не се карате за ръката на дъщеря ми, най-добре е да постъпите така: тръгнете да странствате по света, който от вас след половин година се върне с най-хубавия подарък, той ще стане мой зет.

Тръгнали братята да пътешестват и там, където пътят се разклонявал в три посоки, те се разделили.

Изминал един месец, след него втори, трети, а най-големият брат не успявал да намери подаръка, достоен за красивата царска дъщеря. И ето че дошъл и шестият месец, когато изведнъж принцът, намирайки се в един далечен град, дочул под прозореца на гостилницата, където бил отседнал, някой да вика:

— Килими, хубави килими-и!

Принцът се показал на прозореца и търговецът го попитал:

— Искате ли да купите един прекрасен килим?

— Само килим ми липсва — усмихнал се принцът. — В моя дворец има толкова много килими, че дори и кухнята е постлана с килими.

— Но килими като тези, с тайна сила, никъде няма да намерите.

— А каква е тази тайна сила?

— Когато стъпите на моя килим, той ви повдига във въздуха и с него можете да изминете сто мили на ден.

От възторг принцът щракнал с пръсти.

— Ето от такъв подарък имам нужда! Колко искате за него, любезни господине?

— Точно сто скуди^[1], ни повече, ни по-малко.

— Дадено, съгласен съм — казал принцът и му отброил сто скуди.

Щом стъпил на килима, той политнал като птица в облаците, понесъл се над планини и долини и се спуснал до хана, където братята се били уговорили да се срещнат след половин година.

Средният брат все още бил на път. Той посетил много страни, но не намерил подходящ подарък. И ето че един ден срещнал пътуващ търговец, който викал:

— Далекоглед-и, най-хубавите далекоглед-и! Млади господине, не искате ли да си купите далекоглед?

— Че за какво ми е? — казал принцът. — У дома имам много далекоглед-и и все от най-високо качество.

— Готов съм да се обзаложа, че далекоглед-и с тайна сила като тези, нямате нито един — казал търговецът.

— Че какво им е толкоз особеното?

— С такъв далекоглед се вижда всичко какво става на разстояние сто мили даже и през стени!

Принцът се зарадвал:

— Ето това е за мен. Колко струва?

— Точно сто скуди.

Средният брат купил подаръка и побързал към мястото на срещата. Там той заварил най-големия и двамата зачакали най-малкия брат.

Най-малкият брат цели шест месеца търсил подарък, но не успял да намери нищо подходящо. Отчаян, той поел по обратния път, но срещнал един търговец на плодове, който викал:

— Саламанско грозде-е! Купете си саламанско грозде-е!

Принцът никога не бил чувал за саламанско грозде, в неговата страна нямало такова. Затова попитал търговеца:

— Какво е това грозде, което продавате?

— Казва се саламанско грозде, това е най-вкусното грозде и притежава чудна сила.

— Каква е тази негова сила?

— Едно зърно от това грозде връща към живот умиращ човек.

— Така ли? — Възкликнал принцът. — Тогава веднага го купувам. По колко го продавате?

— Продавам го на зърна. На вас ще го продам по сто скуди за едно зърно.

Принцът имал в себе си триста скуди и с тях купил три зърна, грижливо увил всяко от тях, сложил ги в кутийка и се отправил към мястото, където двамата братя го чакали.

Срещнали се тримата братя и започнали да се питат, кой какво е купил:

— Аз ли? — казал най-големият. — Един килим.

— А аз — далекоглед — казал вторият.

— А пък аз — малко плодове и нищо повече — казал третият брат.

— Какво ли става сега у дома? А и в двореца на принцесата? — запитал един от тях.

Средният брат уж случайно извадил далекогледа и го насочил към родната им къща. Той погледнал и към съседното кралство, където бил дворецът на тяхната възлюблена и надал уплашен вик.

— Какво има? — попитали го братята му.

— Знаете ли какво виждам? Пред двореца на нашата принцеса има много карети, хората плачат и си скубят косите. А в двореца лекарят и свещеникът са до възглавето на едно легло... Да, това е леглото на принцесата. Ето я и нея, тя лежи бледа и неподвижна... Тя умира!

— Какво да правим? До там има повече от петдесет мили път!

— Не се безпокойте, ще успеем! — казал най-големият брат. — По-бързо, качвайте се на моя килим!

Килимът мигновено долетял до двореца, влязъл през прозореца в стаята на принцесата и се спрял с тримата братя до леглото на принцесата.

Най-малкият брат извадил от кутийката трите зърна саламанско грозде и сложил едно от тях в бледните уста на принцесата. След като тя преглътнала зърното, веднага отворила очи. Принцът незабавно ѝ дал и второто зърно. Бузите на принцесата поруменели. След третото зърно тя дълбоко въздъхнала и протегнала ръце. Принцесата била спасена. След това тя станала от леглото и заповядала да ѝ донесат най-хубавите дрехи.

Всички много се радвали, а най-малкият брат казал:

— Сега победата е моя. Аз спечелих и принцесата ще стане моя жена. Ако не беше саламанското грозде, тя щеше да е мъртва.

— Не, братко — Възразил средният брат, — ако не беше моят далекоглед и ако не бях ви казал, че принцесата е на смъртно легло, твоите гроздови зърна нямаше да послужат за нищо, затова аз ще се ожена за принцесата.

— Прощавайте, братя, — заявил най-големият брат, — никой не може да ми отнеме принцесата. Какво са вашите заслуги в сравнение с моята? Ние долетяхме тук навреме с моя килим, а не с далекогледа или с гроздовите зърна.

За да сложи край на техния спор, кралят решил да даде ръката на принцесата на четвърти жених, който се явил в двореца без никакъв подарък.

[\[1\]](#) Парична единица — Б.пр. [↑]

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.